

{ אז נדברו }

פרשת מטות מסעי תשפ"א | לסדר: "אבי, אלוף נעורי אתה" | גליון מספר: 520

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

התחדשנו בס"ד:

מהיום ניתן שוב לקבל את
הגיליון בשירות פקס
באמצעות שיחת טלפון:

0795319191

(ניתן לפעול לפי ההוראות
המפורטות שם...)

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,
חיפה

תודה מראש!!!

די... אני מחכה לבין הזמנים... אני חייב לפרק!!!

כן... להתפרק! בין הזמנים **מתפרקים!!** האמת היא שבתור בחור כמעט ולא יצא לי להתפרק בין הזמנים. כי עד שהגיע בין הזמנים הייתי כבר מפורק ממילא... (בגדר "אע"פ שנתפרקו בחול ניטלין בשבת") תכל'ס... בין הזמנים **מתפרקים...** השאלה איך?? **איך מתפרקים נכון??**

אז לקראת סיום מסכת יומא בדף היומי מצאתי מקור נפלא להתפרקות הזו... הגמ' ביומא מביאה סתירה: מצד אחד כתוב: "בטבעות הארון יהיו הבדים **לא יסור ממנו**" משמע שהבדים צריכים להיות תקועים בטבעות בחוזק באופן שלא יוכלו לזוז!!! ומצד שני כתוב: "**הבאת** את הבדים בטבעות" משמע שהם תחובים בצורה משוחררת שהם יכולים לבא ולחזור... שואלת הגמ': הכיצד?? עונה הגמ': **מתפרקים ואין נשמטים!!!** אתה שומע?? הנה ההגדרה... בדי הארון **משוחררים...** הם לא תקועים מידי חזק בטבעות... יש להם שם מרחב... הם יכולים לנוע קדימה אחורה... אבל!!! הם מובנים שם בצורה שהם לא יכולים להתנתק לגמרי... (יש שם טכניקה שבשתי הקצוות שלהם הם עבים באופן שלא יכולים להשתחרר החוצה...)

כאן כתוב במילה אחת המינון והתנאים כיצד להתפרק בין הזמנים: **מתפרקים ואין נשמטים...** מתי אתה יכול להרשות לעצמך להתפרק?? רק אחרי שוידאת סופית שאתה בכל מצב **לא נשמט!!!** אם יש לפניך סוג של התפרקות שיש בה חשש הכי קטן שההתפרקות הזו עלולה לגרום לך להישמט לגמרי... **ככה אין לך רשות להתפרק!!!** כאן אתה צריך לתפוס את העסק חזק לידיים!!! תבין: כל הסיבה שאנחנו יכולים לאפשר לשני בדי הארון את המירווח הזה... לנוע בצורה משוחררת בתוך הטבעות... זה רק אחרי שהינדסנו אותם מראש באופן מובנה שלהישמט הם לא יכולים... רק אז אנחנו רגועים... ואפשר לשחרר אחיזה... רק עכשיו אפשר שהם יתפרקו...

חשוב להתפרק... חשוב שיהיה מרווח נשימה... אם אתה תופס את עצמך בגרון עם כל הכח זה לא בריא... זה לא טוב... זה הרבה יותר שברירי ולא יחזיק מעמד... בטבעות הארון אנחנו בכוונה מאפשרים לבדים לנוע בחפשויות... (כי מי שמבין במטוריקה גסה... ככל ששני חלקים תקועים אחד בשני יותר מידי בחוזק... זה רק גורם שכל חיכוך הכי קטן ביניהם עלול לשבור אותם לגמרי מחוסר גמישות שיש ביניהם ודו"ק)

זה לא חכמה להדק חגורות!! לא חכמה לקשור את עצמך בטבעות ולא יסורו ללא פשרות... לא!! צריך בין הזמנים להתחכם בכל מאמץ לפתוח מרחבים נקיים... מבוקרים... לאפשר מרווח נשימה ומרחב תנועה שם. אבל!!! בתנאי אחד: מתפרקים ואין נשמטים... אם אתה פותח מרחב תנועה ש... שיש פה פירצה מסוכנת ש... שזה עלול להגיע ל... לנשמטים... זה לא!!! שים לב: בטבעות הארון לא אפשרנו את התנועה... רק אחרי שהתחכמנו ודאגנו לטכניקה שבכל מצב לא נשמטים... זה כלל ברזל!! קודם תיצור מסגרת... קודם תוודא שיש מעקה... שאין שם סכנת תהום... ואז אתה יכול לשחרר אחיזה...

בחור יקר: קח את הכלל ברזל הזה איתך לבין הזמנים!!! תדע לך שהדוגמא מארון ברית ה' היא הרבה מעבר למשל ונמשל... ארון ברית ה' זה... זה אתה בעצמך!!! אם תשים לב: בכל כלי המשכן היו בדים בשביל לישא אותם וכשהגיעו לבית עולמים אז זהו... הגענו אל המנוחה ואל הנחלה... במזבח ובמנורה ובשלחן כבר אין בדים... והכלי היחיד בבית המקדש שנשאר עם בדים כאילו עוד שניה לוקחים אותו מאן... זה ארון ברית ה'!!! הארון הזה מונח באותו מקום כבר ארבע מאות שנה זה לא סתירה שהבדים לא זזים ממנו!!! הארון כל הזמן נמצא בעמדת הזנקה... כאילו עוד שניה לוקחים אותו מקום... אז הנה!!! הארון הזה- זה אתה... אתה בחור בן עליה... נמצא בבית המדרש... שתול בבית ה'... ישבת ולמדת בהתמדה כל זמן קיץ... זכאה חולקך... אבל!!! תמיד צריך שהבדים יהיו מוכנים בעמדת הזנקה... כי אוטוטו יוצאים לבין הזמנים... וצריך להיערך כבר עכשיו איך מתפרקים נכון... לכן גם בתוך קודש הקדשים צריך שהטקטיקה של הבדים תהיה מוכנה תמיד לעת הצורך... שתמיד תזכור שיש חוץ... וצריך להתכונן בפנים לקראת היציאה לחוץ... לא לחכות ליציאה בחוץ... להיערך כבר עכשיו!!! בינינו... צריך להתפלל על בין הזמנים... תאמין לי שבין הזמנים כשר ושמה זה הרבה יותר מסובך מאשר פסח כשר ושמה... כי בפסח אפשר למכור את החמץ לגוי... אבל בין הזמנים השאור שבעיסה נכרך אחריו לכל מקום... הוא מקדם את פנינו בכל מקום... בערב פסח לכל הפחות יש טקס רשמי של "הוא מחזר עליו לשורפו..." בודקים את החמץ... שורפים אותו... ממלכדים אותו... מסמנים אותו באופן מאוד ממוקד... ואילו לפיתויים ולסכנות שיש בין הזמנים, לזה אנחנו מגיעים קצת... קצת פחות דרוכים... **ומומלץ לא להירדם בשמירה!!!**

מתפרקים ואין נשמטים... להיזהר מאוד מאוד לא להגיע למצב של הישמטות... תמיד לאחוז בארון ברית ה'... תמיד לשמור קשר עין עם עסק התורה... כן... לקבוע עיתים לתורה... זו חובה של כל יהודי באשר הוא... ובין הזמנים החובה הזו לא פוסחת גם על בחור ישיבה...

למה אבא שלי לא הסכים לי לקנות ב'הכל בשקל'??

השבוע הייתי בחנות הכל בשקל... ונזכרתי בנוסטלגיות!!! ראיתי שם מטוס מנייר... (אתה זוכר את המטוס הזה שמחברים את השתי כנפיים ומעופים אותו??) אני זוכר שכשהייתי ילד... מאוד אהבתי מטוס מנייר... אבל הייתי כעת בהלם לראות שהמטוס הזה עולה בסה"כ **שקל אחד בודד!!!**

פשוט נזכרתי שכל כמה ימים הייתי מבקש מאבא שלי שאני רוצה לקנות מטוס... ולפעמים הוא היה מסכים ובדרך כלל הוא לא הסכים... הוא אמר לי **שאינן כסף!!!** ועכשיו שאני רואה שזה עולה בסה"כ שקל... פתאום אני חושב לעצמי: מה... אבא שלי עשה **עסק משקל??**

תוך כדי שאני חושב למה לאבא שלי לא היה שקל לתת לי... תוך כדי אני נזכר בכמה נחיתות מוצלחות שעשיתי בכיתה הישר לכיוונו של הרבה בשעות אחה"צ... נו... עכשיו אתה מבין למה אבא שלי נאלץ להיות קמצן על שקל?? אבא שלי מצידו היה נותן לי בשמחה... אבל כנראה ש... שהוא ידע שזה לא כדאי... הוא ידע שאי אפשר לתת לי... המטוס יגיע רחוק מידי.

פתאום תפסה אותי הרגשה!!! רחמנות על אבא שלי... כואב לי הלב עליו... תחשוב איזה כאב לב היה לאבא שלי לראות את פני המאוכזבות על זה שהוא נאלץ להשיב פני ריקם פעם אחר פעם... הבנת מה אמרתי?? **שתיבין: על עצמי אני לא כ"כ מרחם...** כי כשאבא שלי לא הסכים לי לקנות מטוס... כי הוא טען שאין כסף!! נו... קבלתי את זה בהבנה... מה אפשר לעשות... אם אין כסף אז אין כסף... אבל הרחמנות הגדולה היא דווקא על אבא שלי שהרי **היה לו כסף בכיס...** היה לו הרבה יותר משקל בכיס... והשקל הזה בכלל לא דגדג לו... בכיף!!! בכיף הוא היה נותן לי לקנות כדי שאני אהיה מבוסס... והוא בכל זאת נאלץ לקפוץ את ידי פעם אחר פעם כי הוא ידע שזה לא בריא לתת לי... אסור לתת לי...

היום אני כמובן פוגש את זה כאבא מול הילד שלי... אני עובר עם הילד שלי ליד מכונה של חטיפים... ואני כעת במצב רוח מרומם... והוא בדיוק מבקש שאני אקנה לו איזה ממתק... מה איכפת לי... למה לא לתת לו... בכיף... בסה"כ מה הוא רוצה?? איזה ופל מצופה שעולה שקל... נו... זה הסיפור?? הרי רק עכשיו יצאתי מחנות מכולת... קניה שגרתי של אמצע שבוע שעולה 80 שקל... והזאטוט הזה בסה"כ מבקש כזו בקשה צנועה... ופל שעולה שקל... ואז אני נופל במלכות!! וקונה לו... וזה עניין של חצי שעה עד שאני מקבל את זה בחזרה בפרצוף... אה... אני מקבל כל מה שאני מבקש?? אז הנה... עברנו כעת ליד הקיוסק... והוא כבר יודע שימקבלים שם שלוקים (בטח... אני לימדתי אותו... אני בעצמי קניתי לו)... ואז הוא מבקש ואני אומר לא... ואז מתחילה ההצגה... רגיעות ברגלים... והנה!!! כעת אני משלם את הופל המצופה... פלוס השלוק מפעם שעברה... וככה זה לאורך כל הדרך!! הילד שלי מחנך אותי לחנך אותו!!! ועם הזמן למדתי להתגבר... להבליג... אפילו שאני מפרגן לו ופל מצופה... בכיף... אבל אני מתאפק!! לא קונה!! לא מפנק!! כי אני יודע שזה לא חינוכי ולא בריא לילד... כי זה עושה אותו מסכן ולא מחונך... מפונק ולא יודע להעריך...

זה בסדר!!! הילד שלי כבר התרגל... הוא כבר קלט שכשעוברים ליד המכונה של הממתקים לא תמיד מקבלים ופל... ולא תמיד מקבלים שלוק... הוא התרגל לזה... אבל אני?? אני עדיין לא התרגלתי... אני כל פעם מחדש... כשאני עובר ליד המכונה של הממתקים מתחשק לי לתת... למה לא... שיהיה לו טעים... שיתענג... שיהנה... כולא שקל... אבל לא!!! אין לי רשות!! אסור לי לתת לו!!! זה לא יעשה לו טוב... זה יעשה אותו מפונק...

פתאום קלטתי: שילד שמתבגר יום אחד ונהיה מבוגר... יום אחד הוא צריך לפייס את ההורים שלו... **לא רק על זה** שהוא התנהג אליהם לא יפה... יש משהו עוד יותר עמוק שהוא צריך לפייס אותם... על כל הפעמים שההורים רצו להעניק... רצו לפנק... ועקרונותיה היה להם את האפשרות... אבל הוא לא איפשר להם... הם ידעו שאם ישמן ישרון מיד ויבעט... אם כסף וזהב הרבית להם... אוטומטית וזהב עשו לבעל...

ורק על זה לבד... אני מבין שצריך לפייס את אבא שלי על זה... אני צריך לפייס את אבא שלי על מאות מטוסים מנייר שביקשתי ממנו והוא נאלץ להשיב פני ריקם... רחמנות עליו...

ההרגש הזה הוא עמוק מאוד!!! ומבחינה מסוימת זו ההנהקודה של האבלות על החורבן... אסור לנו לשכוח שאבא שבשמים הוא כל יכול... מלא כל הארץ כבודו... ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין... כל בעיה הכי קטנה שחסרה לך... הקב"ה בצי"ק אחד יכול לתת לך... כל אברך שצריך הלוואה של 5000 שקל... תחשוב רגע על הרבש"ע... הרי רצון יראיו יעשה... בשביל הרבש"ע להוציא 5000 שקל ולתת לו... זה הרבה הרבה יותר קל מהשקל שאבא שלי לא הוציא לי בשביל המטוס!!! (זו הרי דוגמא חיוורת) ואם ה' החליט מסיבות מסוימות שלא! תחשוב איזה צער יש לאבא שבשמים לראות את בנו מתמקמק עם 5000 שקל... כשבש"ע הרבש"ע זה כככלום לשדד את כל הבריאה כולה בשביל להביא לו את זה... תחשוב מה זה בשביל הרבש"ע לעמוד מידי יום ביומו מול רבבות בנים שלו שיש להם משאלות לב והוא יתברך כ"כ בקלות להושיע אותם... אין מעצור לה' להושיע...

תחשוב כמה צער יש לאבא שבשמים לראות את פניהם המכורכמות והמאוכזבות של עוד בן שממתין לילדים... ועוד בת שממתנה לשידוך... ועוד יהודי שמשווע לנחת... ועוד חולה שרוצה להתרפאות... והכל בידיים של אבא שבשמים... ובין רגע הוא יכול להושיע... ומכל מיני סיבות נעלמות גזרה חכמתו יתברך שכעת עדיין לא!!! הימים האלו... ימי בין המיצרים זה הזמן להשתתף בצער של אבא!!! לא של הילד!!! כל השנה אני עסוק בצער האישי שלי... אוף... למה אבא לא מרשה לי לקנות את המטוס... אבל בימים אלו... נדרש מאיתנו להמריא עם המטוס הזה ולהצטער בצער ההרבה יותר עמוק ומשמעותי של אבא שנאלץ להגיד שוב לא ושוב לא... והוא כ"כ יכול... דרך הטוב כ"כ להיטיב... הוא יתברך כ"כ משתוקק להיטיב... ושכינה אומרת קלני מראשי קלני מזרוע... הנה לך היבט אמנם מרומם אבל מאוד מורגש ומובן של צער השכינה!!! זה צער הרבה יותר גדול ומשמעותי מהצער שלנו!!!

ומאוד מאוד חשוב לדעת את זה... הנפש החיים אומר שחנה בתפילתה... התפללה על הרבש"ע... היא אמרה: רבש"ע: לא איכפת לי שאין לי ידיים... איכפת לי ממך!!! כואב לי עליך יתברך... במה כאב יש לך יתברך לראות אותי שאני לא מקבלת את משאלת ליבי... פעם היה נראה לי שהתפילה של חנה זו... זו מדרגה מאוד מופשטת... אבל אם נחשוב על זה... אם ננסה לדמיין איזה צער יש לכל יכול!!! שהוא יכול בשניה אחת להופיע ולשפוך עלינו שטפון של ישועה... כמה צער יש לו יתברך בכל רגע נוסף שזה לא קורה... תחשוב על זה!!! אנחנו מסוגלים להיכנס לזה... אבל יום אחד הצער הזה יפסק... יום אחד: זכר חסדו ואמנותו לבית ישראל, ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלוקינו במהרה...

**לקראת ימי הקיץ הבאים עלינו לטובה
ניתן לקנות את הספר "וימאן"
העוסק בנושא התמודדות בשמירת
העיניים והמסתעף.**

כמו כן את הספר "אהבתי" (כי ישמע ה' קולי...) העוסק בענייני תפילה ופתיחות רגשית בנימה אישית מול אבינו שבשמים עד בא הישועה בע"ה.
ואת הספר "ואהבת" (את ה' אלוך) העוסק בקבלת מלכות ה', כיצד לקבל ולשמוח ולגדול מתוך הנתונים שה' מעמיד בפני כל אחד מאיתנו

**כל זה במוקדי המכירה של גיליון זה.
ובפלא': 0527683095 0548446691**

הודעה:

**בימי בין הזמנים ניתן יהיה לקנות ספרים
אלו במוקדי מסוימים של קיט בצפון,
כטבריה או צפת, פרטים מדויקים יותר
יבואו בגיליונות הבאים.**

הבהרה קצרה: לפנינו שני מועדים!!! מועד אחד: הלא הוא תשעה באב שעליו נאמר: קרא עלי מועד... והמועד השני שמוגיע מיד אחריו זה בין הזמנים... שהוא גם מועד!!! יותר ממה שהוא מועד בשוא... הוא בעיקר מועד בשורוק... זו תקופה מועדת... שצריך להיערך לקראתה בכובד ראש כדי שלא יהיה מצב של קרא עלי מועד-- לשבור בחור... ולכן צריך לדעת שיש לפנינו שני מועדים!!! שלשניהם צריך להתכונן בכובד ראש!!!

וכמובן... שכל מועד הוא סוגיה בפ"ע... לא קרב זה אל זה כל הלילה... וכאן מגיע הקונפליקט שמסתמא אני לא היחיד שמתמודד איתו... **על מה יותר חשוב לדבר???** האם על המועד של תשעה באב... או על ה(תם ו-)מועד של בין הזמנים? **האמת היא שלמורה האבסורד...** המועד של בין הזמנים דוחה את המועד של תשעה באב... כי... לפעמים ההתמודדויות של בין הזמנים נוגעים בדברים שהנשמה תלויה בהם... (ואני מכיר רבנים חשובים שבט' באב מדברים הדרכות פרקטיקות כיצד להישמר ממופגעים והחיים שאורבים לפתחו בימי בין הזמנים...) אבל בודאי שאם אפשר לקיים שניהם עדיף...

ולכן המנהג שלי עכ"פ... להקדים בשבוע הזה ולכתוב על ענייני בין הזמנים!!! ובשבוע הבא... שזה כבר בתוקף תשעת הימים... סמוך ונראה ליום חורבן בין המקדש... אז להקדיש את הגיליון האבלות על החורבן... אז הנה... גיליון זה בעיקרו מדבר על בין הזמנים!! לבנתיים אני לא כ"כ חושש שיהיה מישהו שחלילה עלול להתבלבל מחמתו ויחשוב שבין הזמנים הוקדם בשבוע... זה בסדר... איתם אני מסתדר...

מה ההבדל בין ישיבוחר

ל--רוק חרדי...??

אלין בחור יקר... לקראת בין הזמנים הממשמש ובא... כמה מילים:

פעם... עד לפני לא הרבה שנים... כל פעם שכן ישיבה יצא לבין הזמנים היו אומרים לו: אל תשכח שאתה בחור ישיבה... גם כשאתה בנופש... בטויל... גם כשאתה יושב בבית... **תמיד תזכור שאתה ישיבוחר!!!** תזכור את המעמד שלך כבן ישיבה מרומם... תזכור שאתה מלגיונו של מלך...

משום מה... בזמן האחרון אני חושב שהגישה השתנתה... (אפשר לחלוק עלי... אני מבין את מי שיזדעזע ויחלוק עלי בחריפות) אדרבה... אני חושב שעדיף להשאיר את הישיבוחר בישיבה... **בחור יקר:** אתה עוד מעט יוצא לבין הזמנים?? תעשה טובה... תשאיר את הישיבוחר בישיבה... אדרבה... בין הזמנים זו הזדמנות בשבילך לעמוד מול עצמך בגודל טבעי בלי הכרטיס קופת חולים שנקראת ישיבוחר... עזוב... תשאיר את הישיבוחר בישיבה...

כן... אני יודע שברגע הראשון זה נשמע צורם!!! זה נשמע מאוד לא טוב... זה נשמע כמו- עזוב אותך... הגיע בין הזמנים.. עכשיו אפשר לחגוג... לעשות מה שרוצים... היה בן ישיבה בישיבתך ואדם בצאתך... **אבל לא!!! חלילה!!! אני מתכוון לכיוון ההפוך בדיוק!!!**

אני אתן לך דוגמא: פגשתי בבין הזמנים בחור שמתפלל בשטיבלאך בשעה 11.00 בבוקר. שאלתי אותו כמו חבר: מה קרה? עכשיו מתפללים?

תנחש מה הוא ענה לי?? תקשיב... ככה זה ישיבוחרים בבין הזמנים... מתפללים מאוחר... מה אתה לא יודע... **מכיר את התשובה הזו???**

אמרת לי לו: סליחה... אני מוחה... אתה סתם מוציא דיבה... למה אתה מפיל את האשמה על הישיבוחרים?? תהיה כנה עם עצמך, תגיד שאתה שייך לשכבה הסוציו אקונומי נמוך... של אנשים שיש להם רמת תפקוד נמוכה שלא יודעים לתפקד בבית... לא יודעים לנהל אורח חיים תקין... ולכן בין הייתר הם גם קמים מאוחר בבוקר... (כן... תדע לך: שבמנין שלך... בשעה 11.00 בבוקר... בין הייתר מתפללים כל מיני אנשים בעלי משפחה שלא כ"כ מתפקדים בבית... הם קמים מאוחר ואין מי שילביש את הילדים ואין מי שיכין להם סנוויצים ואין מי שיקח אותם למוסדות... ובשביל זה יש עובדת סוציאלית ויש ביטוח לאומי וכו' ויש ארגונים שנרתמים לסייע למשפחה הנזקקת שאבא שלהם רק עכשיו משפך את העיניים...) אז תהיה כנה ותגיד שאתה פה הדפוק... מה אשמים עולם הישיבות?? **נו... מה התשובה?** למה אתה לא מוכן להודות שאתה קצת. קצת דפוק?

כי... **כי אתה לא באמת דפוק!!! אתה לא באמת סובל מחוסר תפקוד!!!**

נו... אם אתה לא באמת דפוק... אז למה תכל'ס אתה כן!!! כן דפוק?? אם אתה אחד שכן יודע לתפקד... אז למה תכל'ס. אתה לא מתפקד?

אז הנה!!! הנה התשובה... אתה בעצמך ענית את

התשובה:

"ככה זה ישיבוחרים!!! היות ובישיבה יש לך תואר של בחור ישיבה... **אז יש לך על מי ליפול!!!** אם לא מתחשק לך לקום בבוקר... מקסימום אתה תפיל את זה על עולם הישיבות... מה... אתה לא יודע... ככה זה הישיבוחרים... קמים מאוחר... זאת אומרת: חלק מהקושי שלך לקום בבוקר נובע מעצם זה שיש לך כרטיס קופת חולים שקוראים לה בחור ישיבה שיש לך על מי ליפול... יש לך את מי לדפוק את הכרטיס של הדפיקות שלך... אבל לו יצויר שאני אשיל מעליך את השם ישיבוחר... די... אתה כבר לא ישיבוחר... מהיום אתה סתם רווק...

בתור רווק ?? ? בתור רווק אתה מאוד מאוד תתייבש לקום מאוחר!!! כי רווק שקם מאוחר... הוא סתם מפגר... הוא סתם בן אדם שלא מתפקד... **אז הנה!!! על זה באתי!!! בשביל זה יש בין הזמנים!!!** לכה"פ בבין הזמנים... תשיל מעליך את האמצעי מיגון הזה שקוראים לו בחור ישיבה... תעמוד מול עצמך בגודל טבעי: תבין שאתה אישיות מצד עצמך!!! ואם אתה קם מאוחר... אתה פה המפגר שקמת אחרי כולם...

אני רוצה שתבין: השחפץ הזה שנקרא ישיבוחר... השחפץ הזה נועד בשביל להגן עליך... **לא בשביל להזיק לך!!!** זה נועד לתת לך מעמד מכובד... כדי שזה יעזור לך להתמודד מול פגעי הרחוב... **אבל יש לזה גם צד שני למטבע!!!** התואר ישיבוחר מכניס אותך לתוך איזה פס יצור... שאם אתה לא מתפקד ולא עושה כלום עם עצמך... זה לא הדפקט שלך... אלא זה הדפקט של כל עולם הישיבות... ושל הציבור החרדי...

אגב: כעת תבין: זו אחת הסיבות העיקריות למה יש לנו דחף מאוד חזק לדבר על הבעיות של הציבור החרדי... אם תשים לב: כשמדברים על ירידת הדורות ועל המצב הקשה של היהדות החרדית בעשור האחרון העיניים שלנו נדלקות... למה?? פשוט מאוד: לכל אחד מאיתנו יש רגעים שהוא מרגיש דפקט!!! ברגע שאתה מצליח לשכנע את עצמך שהדפקט שייך לפס יצור הכללי של החרדים והישיבוחרים... אז יופי... זה לא דפקט שלי... וחבל!!! אם תתן לעצמך להרגיש דפקט שאתה קם מאוחר בבוקר... **זה יפסק מאוד מהר!!!** אתה בסה"כ בן אדם מכובד... יש גבול כמה אתה מסוגל להרגיש דפוק... אתה אפילו לא מדמיין כמה אתה מכבד את עצמך... יש לך כבוד עצמי ואתה לא תתן לעצמך להרגיש דפוק... ההרגשה הזו תקפיץ אותך מהמיטה... אבל אם תהיה כל הזמן עסוק בלהרגיע את עצמך שככה זה עולם הישיבות וככה זה החרדים של היום... **אתה פשוט יורה לעצמך ברגלים!!!** אתה אח"כ לא מבין למה אתה לא מצליח לקום בבוקר... בטח שלא תצליח... תראה לי בן אדם שמוכן להיתלש מהמיטה... רק כדי לשמור על כבודם ולטהר את שמם של הישיבוחרים שהחלטנו שיש להם בעיה שהם קמים מאוחר... כעת כשאני עייף- זה מעניין את סבתא שלי... אבל!!! אם עולם הישיבות ימשיך לשגשג ולפרוח ולדהור קדימה... ורק אני נשארתי הרווק האחרון שנשאר במיטה ומפגר אחרי כולם... וכולם הספיקו לקום בבוקר, לעשות קופה ולהרויח כסף... ואני רק עכשיו התעוררתי... כשתרגיש ככה... זה יהיה הבוקר האחרון שתקום מאוחר!!! שמעת?? תבדוק את זה...

לכן אני ממליץ... שלכל הפחות בבין הזמנים תן לעצמך מידי פעם את הצ'אנס לעמוד מול עצמך בגודל טבעי... **אני רווק חרדי!!!**

רווק זה בן אדם בודד... גלמוד... ש... שצריך להוכיח את עצמו... כי סו"ס הוא רווק... ואם הוא רוצה יום אחד להתחתן ולהקים משפחה... בשביל זה הוא נמצא כעת בתקופת הרצה כדי להוכיח את עצמו... להוכיח את חריצותו... הוא צריך להביא קבלות בידיים שהוא בן אדם שיודע לקחת אחריות על עצמו ועושה משהו עם עצמו... והיות ואתה לא סתם רווק... אלא רווק חרדי!!! אתה צריך לעמוד מול המראה ולשאול את עצמך: עד כמה אני חרד לדבר ה'?? במה זה מתבטא???

עכשיו כמובן!!! כמובן שביום יום התואר בחור ישיבה מאוד חשוב לנו... ביום יום זה מאוד שומר עלינו ואנחנו חייבים את המעמד הזה וזה גאוותנו... אבל היא גופא!!! אנחנו רוצים שהמעמד הזה יועיל לנו ולא ירדים אותנו בשמירה... בשביל זה צריך לפעמים לאפס הגדרות...

עכשיו... מעבר לזה, יש פה נקודה קצת יותר עמוקה:

כשכן אדם מתרגל לייצג שם תואר מסוים... אוטומטית הוא נהיה הדובר שלו!!! ואם הוא לא מרענן את המשמעות הפנימית שלו... היא עלולה להתרוקן מכל תוכן... והוא נשאר בתוכה רק בשביל לירות מתוך הנגמ"ש

אני אתן לך דוגמא: כשהייתי באחד הקעמפים בישיבה... הגיע מישהו לעשות תכנית לבחורים... מדובר באיש שעומד בחדר החנית מול פרוצות מסוימות ביהדות שאכמ"ל (-אני לא רוצה לפרט כדי לא לחשוף את זהותו) הוא הגיע לקעמפ ודיבר נגד כל מיני רבנים נוכלים... ונגד כל מיני דקויות שמוגדים להשקפתנו וכו' וכו'... **ותוך כדי!!!** תוך כדי שהוא מחדד לנו את ההשקפה הצרופה ללא כחל ושרק!!! תוך כדי הוא נתן לנו לראות כל מיני מצגות וקטעי סרטים של דברים ממש ממש לא מתאימים לרוח היהדות... ואני עומד מהצד ומשפך את העיניים ולא קולט!!! איך יכול להיות בן אדם שרוממות ההשקפה בגרונו ותוך כדי שהוא מדבר נגד רבנים נחשבים שיש להם סטיה קלה בהשקפה... תוך כדי הוא מראה לנו סרטי אימה ודברים שלא ראויים בעליל... ו... ואין פוצה פה ומצפצף!!! כולם שותקים!!! מרותקים לדבריו!!! אף אחד לא מעלה על דעתו שמהו פה לא... לא תקין... **ובאמת למה אף אחד לא קם ומחה???**

כי סו"ס אנחנו ישיבוחרים... ואם יש לנו כעת שעת איכות עם אישיות שממוקמת במשבצת של מעצב השקפה והדעה של הישיבוחרים... אז זו התורה!!! זה מה שיש!! עכשיו: הנס שלי שאני לא לגמרי ישיבוחר... רציתי להיות ישיבוחר כזה כבד... ואף פעם לא הצלחתי לגמרי... אף פעם לא הצלחתי להיכנס לגמרי לצ'לונט... תמיד נשארתי כזה בחור חרדי כזה... ואז פתאום עלה לי **הרוק החרדי** לראש והתחלתי לצעוק עליו... אדוני... השתגעתי?? תסגור

על אותו משקל: כשאתה שתול בתוך הקופת חולים שנקראת חרדי... ישיבוחר... או שאתה שתול בתוך איזה מגזר או קהילה מסוימת... יש לך שקט תעשייתי... היהדות שלך מחכה לך בשקט בתוך איזשהו ארון מסורטט של המגזר או הקהילה... אין חשש שיהדות פתאום תברח לי בין האצבעות... יש לי את המסגרת שאני שט בתוכה...

זה דבר נפלא!!! בשביל לשרוד את היהדות זה אידיאלי... אבל ההלו... בן אדם... איפה אתה פה בסיפור הזה??? בשביל זה יש לנו מידי פעם בין הזמנים... שבתקופה הזו בריא לנו לגנוז את הארון... להחביא אותו במקום אמנם שמור... אבל לא בשטח!!! כעת תעמוד מול עצמך בגודל טבעי!!!

ותשאל את עצמך: מי אני ומה שמי??? ואל תגידי לי ישיבוחר...

לא יאמרו עוד ארון ברית ה'... אל תשלח אותי לכספת... אל תזרוק לי ססמאות... תענה לי מי אתה!!! תחדד לעצמך מי אתה!!!

ירמיהו הנביא רואה בזה יום בשורה!!! תחשוב איזה יום נוראי זה... ארון ברית ה' שכבר שלוש מאות שנה שוכן כבוד בקודש הקדשים... הכרובים פורשי כנפיים... וכשפניהם איש אל אחיו עדות היא לבאי עולם שחביבתו אלינו... וכבר 300 שנה הארון לא זז ממקומו!!! ופתאום מגיע אישה וללא אומר ודברים פשוט לוקח וגונז אותה... מהיום הכהן גדול ביו"כ כבר לא יזה בין הבדים אלא על האבן השתיה שנשארה מיומת... אתה יודע איזה צעד נוראי זה??? זו הכספת הכי יקרה בבית המקדש... אבל לא!!! ירמיהו מעודד את זה... תפסיקו כבר לשלוח אותי לכספת... תפסיקו להגיד לי פרטים אצל ארון ברית ה'... תתחילו להכניס את ארון ברית ה' פנימה... תתחילו למלאות את ההגדרות מבפנים...

זה השיעורי בית של בין הזמנים!!! בבין הזמנים כל המעטפת זזה לצד... ופתאום אתה מוצא את עצמך בגודל טבעי מול מה שאתה!!! פתאום מגיעים כל מיני התמודדויות כאלו סתמיות של התנהגות... כל מיני סיטואציות מעצבנות בבית שהדם עולה לך לראש ועוד רגע אתה מתפרץ... וההלו... שים לב: אם אתה מתפרץ עכשיו... אתה סתם רווק עצבן... פה אתה לא ישיבוחר שעושה הפגנה בחדר אוכל ומקנא את קנאתם של הישיבוחרים... אתם סתם רווק חרדי עצבני... תטפל בו!!! ברוק הזה... אם אתה מעביר את כל היום בלי לפתוח ספר... אתה סתם בן אדם בן 22 שהחיים לא האירו לו פנים... תתמודד מול זה!!! אל תבהל... זה בסה"כ יתן לך כח להתמלאות מבפנים...

ככה תוכל לחזור לישיבה כמו בחור ישיבה אמיתי... אבל לא שזה נשאר בכספת... אתה תעמוד מאחורי התואר הזה... אתה תיצוק בו תוכן שיצדיק את עצמו... הטענה נעימה...

אה...?? זו שאלה שזועקת עד לב השמים!!! אז המלבי"ם במקום מברר בפשטות: שכשיהודי יודע **שהיהדות מחכה לו בתוך ארון!!!** יש לו את כל הסיבות שבעולם **להשאיר אותה בארון...** אבל ברגע שיהודי מבין שהיהדות כבר לא מחכה לו בכספת... אין לו ברירה... הוא מבין שהוא חייב לשנס מתניים ולהתחיל להיות יהודי מצד עצמו...

ירמיהו הנביא ידע ששורש החטא ונקודת החולשה של כלל ישראל נובע מזה שכולם יודעים שהתורה נמצאת **בארון...** ואם ככה אני יכול לעשות מה שאני רוצה... ולכן ירמיהו מתנבא ואומר: עוד מעט יבא המלך יאשיהו הצדיק והוא יגנוז את הארון... וברגע שהארון יגנוז... יהיה משהו טוב... תהיה מהפכה חיובית בעם ישראל... זה מה שאכן קרה... יום אחד יאשיהו מגיע ללויים ואומר להם: זהו... גונזים את הארון... "אין לכם משא בכתף, עתה עבדו את ה' אלוהיכם ואת עמו ישראל",

מה פירוש??? רבותי: נגמרו התירוצים!!! עד היום היה לכם תורה בארון... היא חייכה לכם בכספת... כל גוי שהגיע ושאל במה אתם יהודים??? היהודי היה מצביע לו על הארון... פרטים בארון...

אז זהו!!! שמהיום נגמר התירוץ... התורה יותר לא מחכה לכם בכספת... ומכאן ואילך לא יהיה לכם ברירה... אתם תתחילו לעשות רצון ה' באמת... כי אחרת לא יהיה לכם מה להציע... ירמיהו הנביא רואה בזה נבואת תקווה ונחמה... סו"ס לא יגידו ארון ברית ה'... סו"ס לא ישאירו את היהדות בארון... עתה עבדו את ה' אלוהיכם!!! עתה!!!

ובאמת מעניין לציין: שהיה שלב של 11 שנים בין גלות יהויכין לגלות צדקיהו, כלומר: היה שלב שחלק מכלל ישראל כבר גלו לבבל בגלות יכניה, והיו כאלו שנשארו בארץ ישראל עם בית המקדש והכל... ואלו שנשארו בא"י היו לועגים לאלו שגלו עם יהויכין... (כך משמע בנביא יחזקאל) אם ה' היגלה אתכם סימן שאתם חוטאים... ולכן ה' זרק אתכם מירושלים ומהמקדש ואותנו לא... ותכל"ס... למעשה מה התברר? **שההיפך הגמור!!!** דווקא אלו שגלו עם יהויכין נשארו נאמנים לה'... החרש והמסגר... מרדכי היהודי... (מה שנקרא בגמ' דלכון אמרי דלהון היא) והם העמידו תורה באותה שעה... ואילו דווקא גלות צדקיהו חטאו ועזבו את ה' ונענשו בעונשים הכי קשים... **אין זה יכול להיות??** פשוט מאוד: מי שגלה לבבל... זהו! כבר אין לו בית המקדש... עבודת ה' כבר לא מחכה לו בכספת... הוא זרוי בין מכעיסיו... ולא נותר לו אלא לשנס מתניים ולדרוש את ה' לבד ולהצדיק את היהדות שלו... ולכן דווקא שם צומח אותו **בן אדם** הלא הוא יחזקאל!!! אם יחזקאל היה נשאר בירושלים לא בטוח שהוא היה מגלה את **הבן אדם** הנשגב שבו... כי היה לו את בית המקדש... היה לו את כל עבודת ה' שמורה בכספת... **אבל כשאין???** כשאתה עומד על נהר כבר בידיים ריקות... **כאן אין ברירה!!!** כאן עומד הבן אדם מול עצמו וצריך לעבוד מול עצמו... מול רגליו שמוצבות ארצה עד שראשו מגיע השמימה... ואז דווקא אותו יחזקאל זוכה להגיע להשגה של מעשה מרכבה... אלו שנשארו בירושלים סמוך לבית המקדש, לא זכו להשיג את ההשגות של יחזקאל הנביא... למה??? כי יש להם בית מקדש... בכספת...

את הסרט הזה מיד... זה לא מתאים לנו וכו'... ואז כולם התנפלו עלי: מה אתה מפריע... לא מתאים לך?? צא החוצה... יצאתי בגפי בבושת פנים... וכמובן שתוך כדי אני מתחיל לתהות ולהטיל ספק... רגע אולי באמת אני לא מבין... אולי יש דברים בהששששששש שלרוב חשיבותם מותר לראות גם סרטים שיש בהם נשים וכו'... (הנס שלי היה שאחרי חצי שעה הראש ישיבה הגיע וגירש את איש ההשקפה הזה מהמקום... הוא וההשקפה שלו ביחד... אחרת עד היום הייתי מסופק... נס!!!)

אם הייתי נטו ישיבוחר... לא הייתי מסוגל להגיע למסקנה הזו ובודאי שלא למחות ככה מול כולם... ולא באשמתי... כי הנה... כולם יושבים... כולם רואים... והישיבוחר הראשי רואה לנכון שזה בסדר... אז מי אני...

תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים???

שלא תגידי שלא אמרו לך: יש אצלנו כל מיני דברים ש... ש... שככה זה!! מה פירוש ככה זה?? **ככה זה** אצל החרדים... **ככה זה** אצל הישיבוחרים... ובינינו... אני לא באמת חושב שזה בעיה!!! מי אמר שהינינו 'חרדים' זה אומר שזה משהו מאוד דתי? ממתי ישיבוחר זה סוג של הכשר??? רק מה?? כאן אתה צריך ללמוד להיות **הרווק החרדי...** או לחילופין היהודי הגלותי... שלא מכיר ססמאות... ולא מקבל מקדמות... רק מסתכל במבט חודר של יראת שמים נטו ומבין בישורת האם זה מתאים לרוח היהדות או לא מתאים... ובשביל זה צריך לפעמים להוציא את הראש מהכרטיס רב קו שנקרא ישיבוחר ולהכניס בו קצת תוכן פנימי...

הייתי פעם במסלול קייקים... היו שם ממלא חרדים... אז מה?? לכן הגמ' בברכות דף סב. היא לא נכונה? וכי אם כל הקעמפים של כל הישיבות הולכים לשם... לכן מה?? לכן היצה"ר נשאר באוטובוס לישון עם הנהג?

פה אסור להיות חרדי!!! פה צריך להיות **יהודי!**

פה אסור להיות ישיבוחר... פה צריך להיות **רווק שחרד לדבר ה'!!!**

בתחילת נביא ירמיה יש נבואה מאוד תמוהה: (פ"ג) **"היה... בימים ההמה נאום ה', לא יאמרו עוד ארון ברית ה' ולא יעלה על לב ולא יכירו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד... ולא ילכו עוד אחרי שרירות ליבם הרע... אתה קולט מה כתוב פה??? כתוב כאן נבואת נחמה, שלעתיד לבא עם ישראל יהיו צדיקים גמורים... ובמה זה יתבטא?? שהם יותר לא יזכירו את ארון ברית ה'... לא יעלה על לב... לא יעלו את המושג הזה על דל שפתיים... וזהו... ברגע שהם יפסיקו להזכיר את ארון ברית ה' הם גם כבר לא ילכו יותר אחרי שרירות ליבם הרע... **רבונו של עולם: מה רע בלהזכיר את ארון ברית ה'??** הרי ארון ברית ה' זה הערך הכי קדוש והכי נעלה ביהדות... אז למה לא להזכיר אותו?? איזה מין נבואת נחמה זו שיותר ארון ברית ה' לא יעלה על לב?**

הרחמן הנוקדש יתברך ויתעלה על כוס יין מלא כבוד ה'

גברת אבייתר היתה עגומה... אנהנו בעיצומם של ימי הבציר... ועדיין אף אחד לא נקש אצלנו בדת לתת לנו תרומה... בעלה הצדיק יושב בבית המדרש ולומד!!! הוא בקנאות לא מוכן ללכת לכרם כדי לבקש שיתנו לו תרומת ענבים... הוא מאוד מאוד חושש מהאיסור לסייע בבית הגרנות... הוא אפילו לא מוכן לבזות את הכהונה ולעמוד כמו קבצן כדי לקבל תרומה ולכן הוא הולך לבית המדרש מתוך אמונה תמימה ש"אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל..." על שולחני אתה אוכל... זה לא פשוט!!! כמעט כל הכהנים כן הולכים לבית הגרנות... ס"ס האיסור הוא רק לסייע או לתת קצת כסף מהצד כדי לקבל בתרומה, אבל להגיע לגורן בשביל להיות בשטח... את זה כולם עושים!!! אבל ר' אביתר גם את זה לא מוכן לעשות והוא הלך ללמוד ואמא עודנה עומדת לפני ה' ונושאת עיניה לשמים בתפילה: אנה ה'... תזמין לנו גם השנה יהודי שיתן לנו את תרומת היין שלו... אני פשוט יודעת שאם לא יהיה לנו יין לקידוש היום... ר' אביתר לא יוותר... הוא ילך ביום ששי ויפשוט ונבלת בשוק וימשכן את הכובע שלו העיקר כדי שיהיה לו יין לקידוש היום... וחץ מזה אני יודעת ש'חמרא וריחני פיקחין' ושתיית יין במידה נכונה לתלמיד חכם זה דבר מאוד בריא לפתיחת לב בתורה... גברת אבייתר מציצה מהחלון ורואה עוד כהן חוזר עם חביות של יין מהגורן ועוד אחד... כל כהן חוזר מסודר עם קנקנים וחצבים של יין לכל השנה... ואז לפתע היא נזכרה בבעלה והתמללה באושר... בעלי הלך לבית המדרש - "לכו לחמי בלחמי ושתי ביין מסכתי" אין לך יין יותר אמיתי וטועד את הלב מזה...

בשעות הערב המאוחרות נקישות הססניות בדת... ר' אבייתר ניגש לדלת... ר' קלמן השכן... שלום עליכם... מה קרה?? אתה לא נראה טוב... אל תשאל ר' אבייתר... קרה לי היום עגמת נפש גדולה... היית היום בגת... סיימתי לדרוך את הענבים, כל היין נשפך לתוך העוקה... והנה... הגיע הזמן להפריש תרומה!!! נו... מה הבעיה... לוקחים חבית של יין מורידים אותה לתוך הבור... ממלאים אותה יין בתוך הבור כדי שזה יהיה סן המוקף... (יש דין שהפרשת התרומה תיעשה מתוך הטבל, כמו שאת החלה מפרישים מתוך העיסה) מילאתי את החבית באומד של אחד מארבעים - מידה יפה... ו... והתחלתי להעלות אותה מהבור... אני מעלה מעלה ומעלה... ופתאום בום!!!! החבית התפקעה ונשברה והתגלגלה ישר לתוך הבור... אוי אוי אוי... כל הבור כולו נהיה מדומע!!!! כל היין שנמצא בתוך הבור נהיה חולין ותרומה מעורבבים... (ס"ס נתתי תרומה אחד מארבעים... ואילו אחד ממאה זה כבר מדומע...) ותכל"ס... המשיך ר' קלמן: לא נעים לי מאשתי... היא תמיד מזהירה אותי שאני שלמזל יש לי חורים בידים... זה לא הפשלה הראשונה שלי... רק לפני תקופה קצרה סיפקתי לחכמים כמה שאלות מאתגרות בהלכה של זה בא בחביות של יין וזה בדבש... אל תשאל... בקיצור: מספיק לי שהחבית לא עלתה בשלום מן הבור... לא חסר לי שגם אני לא אחזור בשלום בית- מהבית... ואני רוצה לסיים את הסיפור הזה בשקט... ובדיק אשתי זרקה לי שבוע שעבר שהיא מתפעלת מהשכנים שלנו- ר' אבייתר ואשתו... על המכובדות שלהם!! על הכהונה האמיתית שמוקרת מאישיותם... והיא הציעה לי לתרום לכם חלק מכובד של יין למען תחזקו בתורת ה'... אני שכחתי מזה לגמרי... אבל כעת שהכל נהיה מדומע... ובלאו הכי אני צריך למכור את זה לכהן בדמים מועטים... נזכרתי בזה... אז תעשה טובה... בא נסיים את זה ככה בקצרה... קח את כל הבור הזה כמות שהוא... אתה כמובן צריך לאכול אותו על טהרת תרומה, (כמובן שצריך להפריש מזה מעשר ראשון ממקום אחר ומעשר שני...) אני אספר לאשתי שאת הבור החלטתי לתת לך במתנה... ולא דברנו... לא נפגשנו... אל תגלה לאף אחד...

נתקיימה בר' אבייתר ברכת ה' 'וצייתו את ברכתי לכם בשנה הששית', יש לו כעת מרתף שלם של יין לכה"פ לשנתיים קדימה... בפסח הקרוב ר' אבייתר יצטרך להכריע בין בית שמאי לבית הלל האם צריך לבדוק חמץ בשתי שורות על פני כל המרתף או בשתי שורות החיצונות שהם העליונות... גדולה לגימה שמקרב את הלב... ור' קלמן ור' אבייתר קבעו חברותא לאורך שנת השמיטה על כוס יין מלא כבוד ה'...

לאורך שנת השמיטה הסיפיקו ר' קלמן ור' אבייתר לעשות כמה וכמה סיומים... מידי חצות לילה הם היו מתעוררים ונפגשים תחת הדלית (דלית הכוונה - לגפן שמחולית וגדלה ע"ג פרגולה... עוד שבועיים וחצי נפגוש את הגפן הזו במסכת סוכה, 'הידלה עליה את הגפן... וסיכך על גבה... האם זה תעשה ולא מן העשוי... אגב: ניו סוכה של 'פרכילי ענבים' שהגמ' מזכירה לפעמים זה לא ה'שקיות אוכל' שאנחנו תולים בסוכה עם כמה צימוקים זכר ל' המינים... הכוונה היא לגפן מקורית שחג הסוכות זה עדיין עונת הבציר שלה והוא קוצץ אותה כעת וכשיו כמות שהיא עם האשכולות העסיים של כתף ונחף... והוא תולה אותם ככה בתור סכך... פלוס נוי!!! וכמובן כאן מתעוררים השאלות של פסל מרובה על האוכל שמקבל טומאה... פרטים במסכת סוכה דף יג.) ומתיישבים לעסוק בתורה בעמל ויגיעה... מיותר לציין: ששדה שמושבבת בשנת השמיטה היא קדושה בקדושת שבת הארץ... ויש בהירות מיוחדת בעסק התורה בשדה זו, והתפילה בה מתקבלת במיוחד...

עכ"פ לקראת אחד הסיומים המשותפים... ר' קלמן לפתע הזמין את ר' אבייתר ובניו ביתו לזבח תודה פתאומי בירושלים!!! ר' קלמן הזמין את כל השטיבל לירושלים... אף אחד לא שאל שאלות מיותרות... כולם מגיעים... (מי שמזמין לזבח תודה לירושלים הוא תמיד נכנס לדלת פתוחה... כולם רצים... רק שלא יתחרט, אמנם המדרש אומר: שבני ציון ה'קרים', יוקר מלשון כבד, שהם היו אנשים כבדים, שאדם לא היה מגיע לסעודה א"כ היו מזמינים אותו פעמיים וכל המעשה דבר קמצא התחיל מזה, אבל נראה שזה היה רק בבני ציון, אלו שהתגוררו בציון, אבל אנחנו שרוחקים ממשו כל הארץ... רק תזמין... אנחנו רצים...) ר' חצקל שחט ג' כבשי תודה... ומאה עשרים חלות תודה... 30 חלות חמץ ענקיות!!!! (כל אחת עשרון) ועוד תשעים חלות... שלושים רקיקין, שלושים רבוכה, ושלושים חלות מצות, הגיע עוילם גדול, ר' קלמן התיז שם חבית של יין של כרם רבעי (מעוד כמה כרמים נוספים שיש לר' קלמן... מה חשבת... שזו הגת היחידה שלו) ואז כשכולם הטיבו ליבם ב'אתר די ביה יחדון רוחין ונפשיין', אז ר' קלמן ביקש את רשות הדיבור... וכולם היו מסוקרנים... מה קרה?? איזה נס אירע לר' קלמן שהוא הבהיל את כולנו לכאן... ור' קלמן נעמד וסיכר בפשטות... שזכיתי להכיר לראשונה את השכן שלי ר' אבייתר... ומאז זכיתי ללמוד איתו כמה וכמה מסכתות... ואני מרגיש שינוי בכל המשמעות של החיים שלי... ואז ר' קלמן קיבל אומץ... כעת הוא הרגיש מספיק בטוח בשביל לגלות את הסוד שעד כה נשמר... הוא לפתע דפק על השלחן ואמר: אני רוצה לספר לכם איך בכלל נוצר הקשר שלי עם ר' אבייתר... הכל התחיל עם חבית יין שלא עלתה בשלום מן הבור... לטובתי נשברה קנקני... הכל היה שווה בשביל לזכות למלאות גרוגם של תלמידי חכמים יין... שזה יותר חשוב ונעלה מהנסכים שהקרבתי היום מע"ג המזבח... אשתו של ר' קלמן עמדה בעזרת נשים ושמעה בפעם הראשונה את הסיפור... דמעות של אושר זלגו מעיניה... עכשיו אני מבינה למה יש לבעלי חורים בידיים... עכשיו אני מבינה שהכל לטובה... הכל היה שווה ולו לראות אותו יושב ועוסק בתורה...

ר' קלמן כבר סיכם עם ר' אבייתר... שבשנה השמינית אני לא אזז!! לא בגורן ולא בגת... עד שר' אבייתר לא מופיע... זה בסייד ר' אבייתר... אל תחשוש מ'מסייע בבית הגרנות...' אני מודיע לך מראש שאני נותן לך את התרומה... אני בסה"כ צריך אותך בשביל החפ"ק ההלכתי הצמוד שאני זקוק למורה הוראה בשטח... הרי אם רק היית שם בשעת מעשה היית מדרין אותו לעשות תנאי "על מנת שתעלה בשלום מן הבור", ודו"ק.

התנערי מעפר קומי...

כמידי שנה בימים אלו אנהנו שרויים באבלות על חורבן בית המקדש... אבל!!! בשנה זו יש איזשהו הרגשה קצת אחרת... (אולי אסור להגיד את זה...) סוף סוף מה נעשה שאת העובדות א"א להכחיש... ואנחנו לקראת שנת שמיטה!!! ושנת שמיטה זה שנת שבתון לארץ!!! בשנה הזו לא אומרים תיקון חצות כ"י... כי... כי בשנת שמיטה יש יחוד מיוחד שיש בחינה מסוימת של עזו וחדווה לפניו יתברך גם אם ביהמ"ק עדיין לא נבנה... עשוי: אתה מבין לבר שהמשפטים האלו נבונים!!! לא בשביל שנקל ראש באבלות על החורבן... אבל המשפטים האלו כן נכונים, בעיקר בשביל לקבל פרופרציות באיזו תקופה מוכוננת אנהנו נמצאים...

כלומר: לו יצויר שהז"ל היו אומרים שהשנה לא צריך לצום בתשעה באב!!! למה?? היות ושנה הבאה יש שנת שמיטה... אז יש תקווה טובה בשמים... אם ככה היה... נכון שהיית מתייחס לשנת שמיטה קצת אחרת?? היית לכל הפחות יודע ששנת שמיטה לפנינו?? לכה"פ הקיבה הלא רעבה שלך היית מרגישה את זה ומזכירה לך שמשוהו נשגב עומד לפנינו??

אז זהו!!! שצריך לדעת באופן כללי שאכשר דרא וכלל ישראל משקיע המון המון כסופים וערגה והכנה לדרישת ציון... ומה שנכון נכון!! אין עניין לעשות איקס על וי... וזו בהחלט הרגשה הרבה יותר מעודדת... רק לשבר את האוין: ראיתי פעם מכתב שכתב מרן הח"ח לקראת בין הזמנים, הח"ח ביקש בקשה צנועה מבחורי הישיבות... היות וברשימות של ועד הישיבות היו אז רשומים 8000 בחורים, הח"ח עשה חשבון שאם כל בחור ילמד משנה אחת בסדר קדשים, אנהנו נוכל לסיים ביחד את סדר קדשים... מה שנקרא סדר קדשים המוחלק... הח"ח שדחף עם כל הכח שילמדו סדר קדשים והלכות עבודה התרגש מעצם העבודה ש-8000 בחורים לומדים משנה בקדשים... מה תגיד על הדור האחרון שלנו... שרובבות אלפי ישראל סיימו השבוע מסכת יומא... ויש מאות כוללי קדשים, ויוצאים ספרים והדרכות והדגמות והמחשבות ומה לא... סביב ההכנה לקראת עבודת הקרבנות...

מה נעשה שזה פירמה בלעדית של הדור שלנו!!! זה משוה שרוחש בדור שלנו... ואנחנו זוכים לגור בארץ ישראל... מה שאבותנו לא זכו, ואנחנו זוכים עוד חודשיים שוב לשנת השמיטה, ואנחנו נזכה לשמור שמיטה, ואפילו נזכה א"ה להשבת את רוב קרקעות א"י שנעבדות ע"י יהודים... **מהנתנים העובדתיים האלו אי אפשר להתבכח!!!**

אז להתאבל על חורבן בית המקדש אנהנו נתאבל... אבל אדרבה... נתאבל ביותר שאת... אם פעם היינו מתאבלים בקול נוגה, איט... אז עכשיו נתאבל עוד יותר... מתוך בעירה פנימית... עם כמיחה והשתוקקות ש-נו... כי מחכים אנהנו לך... יש כאלו שדי... נמאס להם... כל שנה מחדש להתאבל שוב על חורבן ביהמ"ק... אדרבה... פעם הטענה הזו הייתה נכונה, עוד שנה ועוד שנה להתאבל... אבל בשנים האלו העסק דוהר קדימה... אנהנו קרובים מתמיד... והפעם אנהנו בעסק!!! אדרבה... קח את ימי בין המיצרים האלו כמדגם ותבין שאם שנת השמיטה בפתח... אז יש פה כבר תקווה... אנהנו כבר לא יושבים על אותה ריצפה שישבנו אלפיים שנה... אנהנו יושבים על ריצפה שאוטוטו שובתת...

להזדרז להתאבל!!! רגע לפני שפתאום יבא האדון אשר אתם מבקשים... בזו השנה אמון!!

סוכה שהיא גבוהה למעלה למעלה למעלה...

בשבוע זה, רבבות אלפי ישראל משגרים לאבינו שבשמים מתנה שהכי הכי מתאימה לאורית הימים... מסכת יומא על פי דפיה!!! פ' דפים של העוסק בתורת הקרבנות כאילו הקריב סדר קרבנות ומעלה עליו הכתוב כאילו נבנה בית המקדש מימיו... נאכל בשר ונשתה יין גם אם זה יצא בתשעת הימים... כי בסיום של מסכת יומא זה לא סעודת מצווה אלא ביהמ"ק בעצמו מתנוסס לתפארה... אבל כמנהגנו בקודש... נתמקד עם הפנים קדימה. בהפשלת שרולים לקראת המסכת הבאה **מסכת סוכה!!**

כידוע, לכל מסכת יש את היחודיות שלה... אבל אני מוכרח לומר בנימה אישית שבייחס למסכת סוכה אני ממש משוחד... מסכת סוכה היא המסכת פרטית שלי!!! עקרונית כל מי שניגש לארון לקחת מסכת סוכה אמור לבקש ממני רשות :) האמת שהנקודה הראשונית של המתיקות של מסכת סוכה נובעת מעצם הגעגועים וההתרפקות שלנו לחג המתוק הזה... ולכן תן לרגש הטהור לשחק כאן... אני הייתי ממליץ לבני הבית להצטרף לחגיגה ולהחליט שבבין הזמנים הזה משקיעים בריענון הקישוטים של חג הסוכות... כל ילד יקבל קישוט משלו לעשות... (יש היום ערכות מסודרות) ומועד סיום מבצע הקישוטים, בסוף פרק הסוכה!! הלא הוא י"ח באב...

אבל לפני הכל... היות והעיניים שלנו כבר פוזלות לדאצ'ה... אז תדע לך שמסכת סוכה היא מסכת ירוקה... מסכת שכולה טובלת בצמחיה עשירה... יש בה ריח משכר של הטבע הקסום... החל מהסכך וכלה בד' המינים ובמילה אחת אומר: **הלומד'ס של סוכה זה בדיק הלומד'ס של צימרו!!!** (אם תצליח להגדיר לי מה ההגדרה של צימרו... מה חסר בתנאים של הבית שלך לקבל להיות הרגשה של צימרו? כשתצליח לפצח ולמצא את ההגדרה המדויקת... **הנה לך שיעור מללי** בגדרי סוכה דירת ערא... פרטים נוספים בעשרים דפים הראשונים של המסכת.)

זו מסכת שהכי מתאימה לדאצ'ה... **כך שהעיתוי שלה הוא מצוינו!!!**

בתכל'ס, במסכת סוכה יש בסה"כ חמישים וחמש דפים!! וזה לא הרבה... ואל תשכח שמראש חודש אב ועד ראש השנה יש בסה"כ **שישים ימים!!** כך שהסיום של מסכת סוכה זה ארבעה ימים לפני ראש השנה!!! לכן החכם עיניו בראשו... להגיע לר"ה עם סוכה בידים זו הרגשה אחרת לגמרי!!! כן... כל שנה אתה אומר בסליחות (עכ"פ אשכנז) ראה עמידתנו דלים וריקים והשנה, אם אתה מגיע עם סוכה בידים זה כבר לא דלים וריקים.

אני מבטיח לך שזה להגיע לשנת התשפ"ב בנקודת פתיחה אחרת לגמרי

ובכן: נתחיל בסקירה ראשונית מלמעלה: המסכת מתחלקת לארבעה חלקים: א. 20 דפים הראשונים דיני **עשיית סוכה**, ב. 10 דפים **מצות ישיבת סוכה**, ג. 13 דפים **הלכות ד' המינים ונטילתם** ד. 14 דפים בענייני ביהמ"ק בסוכות, **ערבה, ניסוך המים ושמתח בית השואבה**, זו הסקירה הכללית מלמעלה, וכעת נתחיל עם החלק הראשון... מצות סוכה!!!

ובכן: בכ"ט אב מתחילים מסכת סוכה... וכעת דיני עשיית סוכה!!!

כאן חשוב להדגיש: בגדול מסכת סוכה היא לא מסכת קשה... אבל אם בכל זאת יש דפים שדורשים ריכוז ורצינות **זה הדפים האלו!!!** העשרים דפים הראשונים... סו"ס אנו ניגשים כעת לבנות את סוכת דוד הנופלת... שעליה אנחנו מתאבלים בימים אלו... ודי... מספיק פעמים היא נפלה... והגיע הזמן לבנות אותה טוב... והפעם ביסודיות ובצורה יציבה יותר...

קדימה... מפשילים שרולים... כעת שים לב: המשימה מתחלקת לשני חלקים: בתשעת הימים אנחנו מתמקדים ב-8 דפים הראשונים... שעיקר הנושא הוא **הדפנות** של הסוכה!!! שים לב: אנחנו עדיין לא מדברים על הסכך... אנחנו שלב אחד לפני הסכך... עדיין לא מאוחר... נא להזדרז... כל זמן שלא הגענו לסכך... ניתן עדיין להצטרף לסדנא... (ברגע שהגענו לסכך, זה כבר מתחיל להיות שאלה של תעשה ולא מן העשוי... אבל גם אז יש פתרונות של חוטט בגדיש... אל תתייאש...) אם בימים הראשונים של מסכת סוכה היית עסוק בכביסות של ערב ר"ח אב או נסעת לקבר אהרן הכהן (שענני כבוד היו בזכותו) ולא הספקת להתחיל מסכת סוכה... אז לאורך השבוע של תשעת הימים אפשר לקפוץ על העגלה של דפנות הסוכה... כעת שים לב: **הגיע ה' באב!!! אתה רוצה לנסוע לציון של הארץ הקדושה???** אתה לא עולה לרכב לפני שאתה מצטייד במסכת סוכה ולומד עד דף ז'... (תתפלא לשמוע... אבל בדרך מירושלים לצפת... תוכל להספיק ללמוד מדרב"ב ועד ו'... אם מצאת זמן לנסוע לצפת בימים שקט מרידי שולט... אז בבקשה... לפנה"כ בנסיעה תלמד אז תאזין לחמש דפים האלו... עשיתי עסק??) נו... הגעת לדף ז'.

לסוגיה של שתיים כהלכתן... כעת!!! כעת תיגש לציון של הארץ הקדושה... ואח"כ תפתח שערי הכוונות דרוש חג הסוכות שערי ד'... ותהגה בתורתו של בעל ההילולא... כתוב שם סודות נוראים בעניין "סוכה העשויה כמבוי, וסוכת גנב"ך ורקב"ש... ופנימיות שתיים כהלכתן ושלישית אפילו טפח... אם לא תבין אל תקח ללב... כי אנחנו כעת בדיק אוהזים **בתורת הנגלה** של זה!! ואם ככה אנחנו בכיוון הנכון... (אם ככה יש סיכוי שיום אחד אני אגיע גם להם... אבל אם גם בתורת הנגלה אין לי תכנית של לימוד... אז בשביל מה באת לכאן??) עכשיו בחזור מצפת... אל תשכח להיכנס למירון... סו"ס רבי שמעון חולק וסובר שסוכה **שלוש** כהלכתן ורביעית אפילו טפח... אל תשכח לשנן בציון הקדוש את ד' הטעמים בפלוגתא דר"ש ורבנן...

הגיע שבת חזון!!! ח' באב... כעת אנחנו עוברים לשלב ב' בבניה!!! אנחנו מרימים את העיניים לשמים בצפייה דרוכה... ו... ומתחילים בהיערכות מוקדמת לקראת בניית **הסכך**... שזה אומר דבר ראשון לבדוק שאין משהו שמפסיק בין הסכך לכיפת השמים... (סו"ס ירושלים של מעלה צריכה להיות מכוונת כנגד ירושלים של מעלה... תחת עצם השמיים) **ועם זה אנחנו מגיעים לתשעה באב!!!** תוך כדי שעינינו נשואות לשמים... נמשך להבטיח השמימיה... מי יודע... אולי נזכה לראות את ביהמ"ק יורד באש והשמיים ואני אהיה לה חומת אב סביב... **הגיע מוצאי תשעה באב**... ואנחנו מיד ממשיכים בבניה אינסטנסבית... (כן... סוכה תמיד בנויה ממוצאי צום... לא מחכים למהרה)... ובכן: מדרף י"א ואילך לאורך כל השבוע הראשון של ביה"ז אנחנו מקדישים אותו לבנות את **הסכך!!!** כאן פוגשים סוגיה מתוקה של תעשה ולא מן העשוי... ואז בדרף י"ג י"ד יש טעימה קטנה של סדר טהרות... (לא להיבהל...) ואז מגיע גזירת תקרה, **וכאן אני חייב להיות כנה!!!** מדרף ט"ו ואילך יש ששה דפים שהם דפים יחסית קשים... זה לא קשה כמו שזה מושגים שמזכירים לנו קצת את המושגים של מסכת עירובין...

ולמה חשוב לי להדגיש את זה??? כי זה יוצא בדיק בתחילת בין הזמנים שאז כולנו מוכרחים לצאת לגלות הנופש... ולכן אני מכין אותך מראש: שאם בדיק נפלת על דף כזה מסובך בסוף מסלול... כשאתה עיף... והראש שלך לא במקום ולא הצלחת להתרכז והרגשת כמו דיקט... נא לא

להסיק מסקנות שזהו... זה לא בשבילי!! קח בחשבון שכאן עלול להיווצר נקודת החולשה והמשבר של מסכת סוכה... (שים לב: פה, במקרה הזה, המשבר לא נובע ממהו באמת קשה, כמו החזי לאצטרופי של בין הזמנים... השילוב של בין הזמנים עם פי תקרה יורד וסותם זה לא כ"כ מוצלח...) לכן אני מודיע לך מראש שאלו הם הדפים הקשים **היחידים** במסכת סוכה... **עכשיו, שים לב:** את זה אמרתי בשביל אותו אחד ששם עלול להיות המשבר שלו!!! **אבל יש צד שני למטבע**... אם אתה חברמן אמיתי... אדרבה... קח דווקא את הדפים האלו ותסתער עליהם!! תחליט שאתה משקיע דווקא בהם... כי בדפים אלו יש מושגים הלכתיים הכי מעשיים ופרקטיים בחג הסוכות... שלשם שינוי אנשים לא כ"כ בקיאים בהלכות האלו... (פסל היוצא ואויר ג' וכו')

זהו!!! הגיע י"ט באב... **כעת אזעקת הרגעה!** הגענו לדף כ"א... מתחילים פרק חדש... פרק הישן!!! אמנם אנחנו ממשיכים לדבר על סוכה האהובה עלינו... אבל כעת זה כבר לא **עשיית** הסוכה!!! אלא על מצות **ישיבת סוכה!!** מדובר בסוגיות מעניינות ומרתקות ובעיקר מעשיות... והנה... הגיע שבת פרשת עקב... **שבת מברכים אלול!!!** מכאן ואילך בשבוע הזה... בהשגחה פרטית, השבוע האחרון של בין הזמנים זה דפים הכי קלים ומעניינים במסכת סוכה... העוסק במצוה... מצטער וכו'

והנה!!! סוף סוף הגענו לחוף מבטחים... סוף סוף נגמר בין הזמנים... בין הזמנים זו תקופה מלחיצה... תמיד בתחילת ביה"ז אני בלחץ לך תדע באיזה מצב רוחני אני אמצא את עצמי בער"ח אלול... (למבינים בלבד) **אז הנה!!!** אם אקבל ע"ע להעביר את בין הזמנים של אב בקשר עין יומימי עם צילא דמהימנותא... זה בסדר... אני רגוע... **מומלץ בחום!!!** שמע בקולי... תאמן את מסכת סוכה ותחבק אותה **ולו בשביל** אמצעי מיוגן של בין הזמנים... ואכן בערב ראש חודש אב... ניתן לצאת מהמקלטים... יוצאים מצילא דמהימנותא... סיימנו את הלכות סוכה,

וכעת אנחנו מתחילים פרק ג', פרק לולב הגזול!!!

פרק לולב הגזול, זה פרק שיש בו בסה"כ 13 דפים, שבעה דפים הראשונים מדברים בפרטות על **לולב, הדס, ערבה, אתרוג**... ועוד ששה דפים מדברים על **דיני נטילת לולב**... בקיצור: כעת אסור להפסיד אפילו יום אחד!!! הפסדת יום אחד... חסר לך אחד מד' המינים...

ובכן: ליל שבת מחר חודש... כעת יש לנו עשרה ימים הראשונים של חודש אלול... בשביל לפגוש מקרוב את הד' מינים המתוקים שאוטוטו נפגוש אותם מקרוב... (כמובן שיש שם גם שני דפים מאוד יסודיים דיניי סחורה בפירות שביעית, מומלץ בחום ללמוד את זה בעיון, חבל... אתה עוד תפגוש את ההלכות האלו במשך השנה... אל תוותר על המקור שלהם)

וכעת אנחנו מגיעים לפרק לולב וערבה... מכאן ואילך הכל נהיה חגיגי ירוק ומבלבל... המון רגש וכיסופים לבית המקדש... אני חושב שיש משהו מיוחד במינו דווקא בדפים האלו של סוף מסכת בסוכה, שיש בהם משהו שממחיש יותר מכל מקום אחר בש"ס את הרגשות קודש והאושר והמשוש כל הארץ שהיה בביהמ"ק ופרט בימי החג... ואגב: למעשה זה פסוק מפורש בפרק מ"ב בתהלים: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי, כי אעבור **בסך** אדדם עד בית אלוקים בקול רנה ותודה המון חוגג... **בסך** הכוונה היא לחג הסוכות... שהג הסוכות היה הההגה שהרגלים היו מדדות מעל הריצפה בקול רנה ותודה המון חוגג... בקיצור: במקום לדבר כ"כ הרבה... תלמד את השני פרקים האחרונים של מסכת סוכה, ותבין לבד...

ואני רוצה לסיים עם סיפור: שנה אחת הגעתי בליל ראש השנה להתפלל בבית כנסת אחד... אין צורך לתאר את האווירה המחשמלת שיש בכניסת היום הקדוש... אחות קטנה... הכל צחור... דמעות בעיניים... ואז לפני מעריב נתנו לת"ח אחד לדבר בענייני דיומא... אני עוצם את העיניים בכבוד ראש ומקשיב... והנה... מה הוא מדבר? על נחלקה התיומת!!! היא הסביר את השיטות של ש"י תוס' והר"ם... ואני מחכה כבר לנמשל... (שככה ביום הדין... לכל אחד יש את התיומת שלו והנה היא נחלקת ע"י הבינוניים שתלים ועומדים... לא יודע... משהו בסגנון...) אבל לא... הוא סיכם בהתלהבות את השיטות וכו' וזהו... הוא סיים... ומעריב... **הייתי המום!!! התעצבנתי עליו!!! אין לך מושג איך התעצבנתי!!!** רבש"ע: איזה מין ניתוק זה? ליל ראש השנה... אימת הדין... מלכויות, שופרות, כבני מרון... תגיד משהו... קצת דברי תעוררות... כלום!!! נחלקה התיומת...?!?!? לא? מצאת משהו אחר? ל? יש לצייץ שאותו ת"ח הצליח להכשיל בעט על תחילת השנה

אבל עברה תקופה... והספקתי קצת להכיר מקרוב את אותו ת"ח וגיליתי שבאמת התורה זה כל החיים שלו... הוא באמת כל השנה עסוק בדופן עקומה, ובנפרצו עליו... אם ככה אני מבין אותו, מי שכל השנה עסוק בנקטם ראשו ונפרצו עליו... כזה אחד יכול להגיע למעריב של ר"ה עם נחלקה התיומת... הנחלקה התיומת שלו זה לא שטיקל תורה של קבלת שבת... **זה דרך חיים!!!** ממילא עם זה הוא גם יכול להגיע לראש השנה... (עכשיו: זה לא סתירה שבשבילי זה לא קשור בעליל... נא... אל תעשה לי את זה פעם הבאה) כשהבנתי את זה... הכעס שלי בבת אחת התחלק לקנאה צורבת!! אמרתי לעצמי: מתי גם אני אזכה להגיע לר"ה עם נחלקה התיומת... שאני אהיה במשך כל השנה כ"כ מונח ושתול בעסק התורה... שאני אגיע לראש השנה עם נחלקה התיומת...

אז זהו!!! שאני רוצה להגיד לך: שאם כעת!! בראש חודש אב, אם תקבל על עצמך עול תורה!!! ובאופן נחוש ועקבי ובלתי מתפשר אתה תחליט שלא עובר עלי יום אחד בבין הזמנים בלי דף היומי במסכת סוכה... אם ככה תעשה בחמישים וחמש יום הקרובים... אני אומר לך שאתה יכול להגיע לר"ה רגוע עם מסכת סוכה ביד ולפני מעריב תוכל למסור שטיקל תורה בנחלקה התיומת... למה? כי את זה עשיתי ביולי אוגוסט... מי שביולי אוגוסט לא פתח ספר... מי שבחופזה הגדול התפרק לגמרי... הוא צריך להגיע לליל ראש השנה במצב של זוחלים ורועדים מיום בואך... אבל מי שביולי אוגוסט היה עסוק בגזירת תקרה... אז בראש השנה הוא יכול להתעסק עם ח' על ח' מצומצמת ונסר ופסל וכו' ואין לך מושג איזו תחושה בטוחה זו!! אני ממליץ לך בחום להגיע עם סוכה לר"ה... ולא סתם עם סוכה... אלא סוכה שלמדת אותה בעיצומם של ימי בין הזמנים!!!